

Tal dia
com
avui fa...

1
any

La doctrina del no
Els grans arguments dels defensors del no són negar la legitimitat de la consulta i amenaçar el procés amb la llei i amb l'aïllament internacional.

10
anys

Holanda també diu no
Els holandesos també rebutgen el tractat i agreuen la crisi de la UE, que reitera que la ratificació ha de seguir als altres estats.

20
anys

Adéu a Epi
Juan Antonio San Epifanio, 'Epi', posa el punt final a la seva brillant trajectòria com a jugador de bàsquet del Barça, en un acte oficial.

Daixonses i
dallonses

Ramon
Solsona

Connexió Priorat

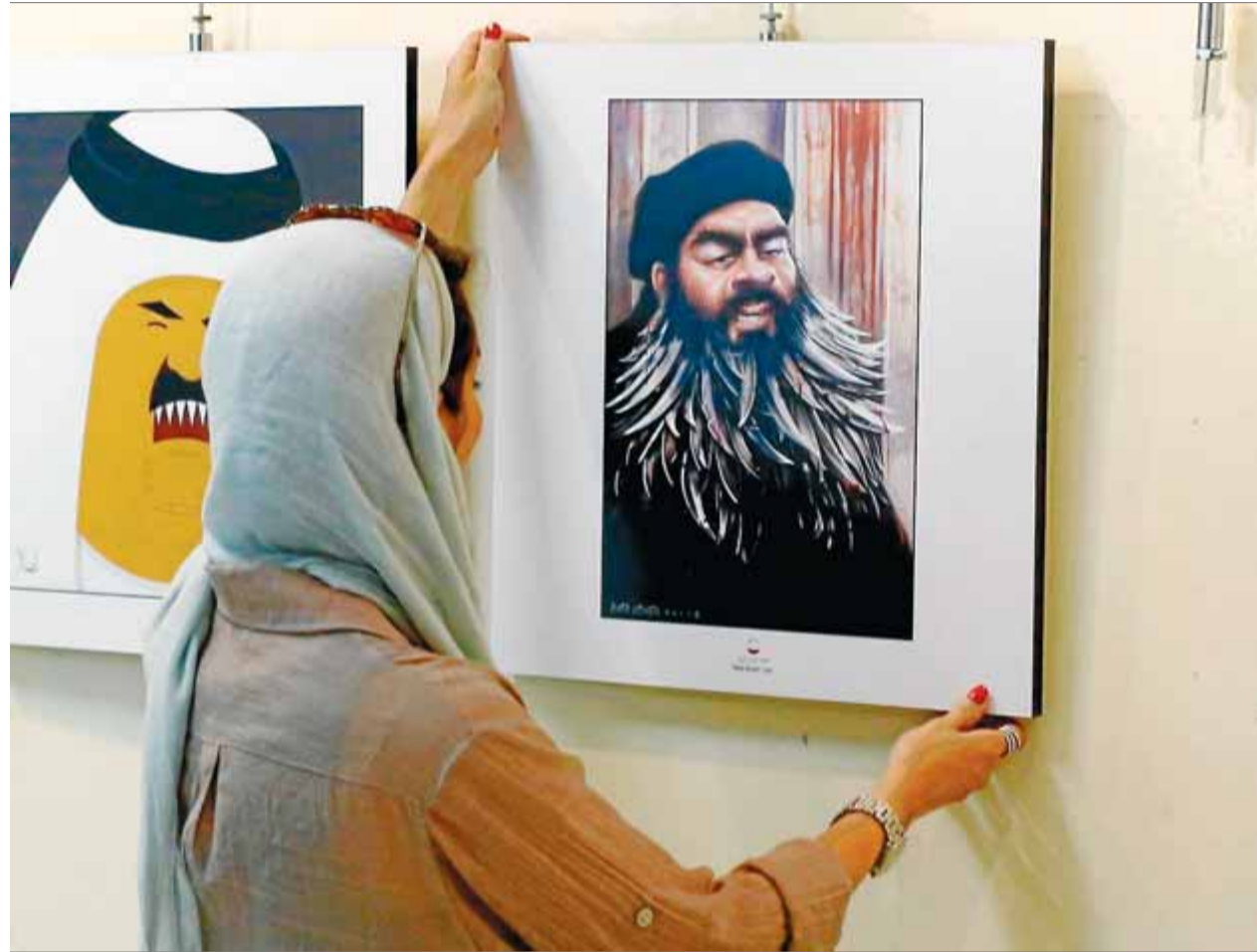
En el món superconnectat d'avui es parla de nodes, que són els punts d'una xarxa on es concentra i s'expandeix la comunicació. L'intercanvi cultural i artístic té tot de nodes escampats pel país que obren circuits complementaris i alternatius de les infraestructures institucionals. Són imprescindibles, pensava jo en el transcurs de la presentació recital del llibre de poesia *Preguntes*, de Josep Porcar, que va tenir lloc a l'Espai VilaWeb. Perquè des d'aquest node de Barcelona jo em sentia connectat amb un altre node que és a 150 kilòmetres, al Molar (Priorat).

El Centre Quim Soler (CQS), que pren el nom de l'escriptor –*Cambra de bany, El quarto de les figues, París-Bis* (edició pòstuma)–, és un motor cultural

Una iniciativa potent del CQS del Molar és 'El Priorat en persona'

del Priorat i les comarques veïnes, especialment les de l'Ebre. Promou la literatura i la cultura del vi i és una cruïlla on conflueixen artistes plàstics i escriptors de tots els gèneres dels Països Catalans. Una iniciativa potent del CQS del Molar és *El Priorat en persona*, que convoca sis autors en dues tandes, primer per conèixer el territori i l'any següent per presentar les creacions amb què cadascú recrea la seva visió (vegeu a internet el *Diccionari literari del Priorat*, que creix de mica en mica).

A l'acte poètic de Barcelona vam coincidir l'autor, Josep Porcar (Castelló de la Plana), Carme Miquel (Lleida, Torredembarra i de tot arreu) com a prologuista i recitadora, Marina Espasa i jo entre el públic (tots dos novel·listes i de Barcelona). Vam coincidir al darrer *Priorat en persona* i des de llavors en sentim vinculats entre nosaltres i vinculats al Priorat. Allà vam aprendre una paraula inquietant, el desabellament o desorientació que pateixen les abelles, cada vegada més. Els poemes pregunta de Josep Porcar són la veu del desabellament a escala humana; cada vers és una abella confosa i en la bonior del desconcert el Priorat hi brunz.

LA
IMATGE
DEL DIA

**Humor
islàmic**

Una dona endreça una caricatura d'una mostra dedicada a ridiculitzar Estat Islàmic, que s'exhibeix en un centre cultura iranià. Els artistes que hi participen volen difondre la idea que Estat Islàmic no defensa l'islam. L'Iran és un país de majoria xiïta, perseguit per Estat Islàmic.

■ ABEDIN
TAHERKENAREH /
EFE

Ara torno Què tenim?

Pep
Riera

Ja han passat les municipals. La data, almenys. Perquè les conseqüències, centrades en el que ha passat a l'Ajuntament de Barcelona, les arrossegarem temps. Entre aquestes conseqüències, que l'arbre de la Colau està tapant el bosc del procés. Amb l'Ajuntament de Barcelona remant a favor o en contra del procés, que de moment no serà a favor, les municipals ens han deixat un paisatge més clar que abans. Un fet és que els partits partidaris del procés han sortit reforçats: han crescut en vots, percentatge i regidors. La gent, a pesar de moltes coses, encara hi és.

I també ha quedat clar que l'escenari polític actual es podria distribuir en tres grans blocs. Un, l'unionisme. No cal que aquests par-

tits s'uneixin a Catalunya perquè funcionen com un bloc compacte a Espanya. Un altre, el bloc per la revolució social i sistèmica, amalgama de forces d'esquerra que ha quedat primera força a Barcelona ciutat. De moment, la seva opció transformadora no passa a Catalunya per la independència. Cosa que voldria a dir que potser no és tan transformadora com asseguren. Però pensen repetir l'experiència el 27-S. I el tercer, el que formen, o haurien de formar, els partida-

ris del procés: CiU, ERC i CUP. Aquest grup, a part que encara espera que Unió es manifesti sobre la seva pertinença al procés (que a mi em fa l'efecte que serà una resposta, el 14 de juny, que només farà que embolicar-ho tot), és el que ha de fer front als altres dos blocs per imposar-se el 27 de setembre. I de moment, no en podem dir ni bloc, perquè cadascun fa la guerra pel seu compte. De moment, tenim tres grups de saludats que competeixen entre ells i contra dos blocs compactes.

ANTHONY GARNER

A mi el comportament dels partits favorables al procés em recorda molt el comportament dels grups i grupuscles independentistes quan l'independentisme era una cosa diguem-ne minoritària, per no posar-hi altres adjectius. Si no es discutia per veure qui era més independentista, es discutia per essencialismes ideològics, pel color de l'estelada o per si s'havia d'estendre l'independentisme per la via pacífica o a hòsties. Però sempre acabava passant que les hòsties ens les fòtiem entre independentistes. Ara que l'independentisme s'ha traslladat a l'escenari de la política institucionalitzada s'està repetint el mateix esquema de comportament. Com si per arribar a posar l'objectiu per sobre de les diferències s'haguessin de calcar els mateixos errors del passat.

No en diguem llista unitària perquè sembla que alguns s'ofenen, tot i que continuo pensant que és la millor opció, però, sisplau, molta unitat d'acció i de discurs amb l'objectiu com a centre dels interessos. Els rivals tenen clars els seus.